

Dvadsiateho tretieho mi
preletelo hlavou,
že mám odísť na vidiek
na Vianoce za mamou.
Autobus však nechodí, no
prišla loď do USA.
Amerika volá ma,
s ťažkým srdcom lúčim sa.

Plávať na parníku,
to ma pobaví.
O kapra vo vani mám však obavy.
Pustím ho von.
Pri dverách pozdraví.

V Amerike v prístave
prezident ma víta,
na rodinu, na zdravie
zdvorilo sa opýtal.
Ako sa má Justína
z Liptovského Hrádku,
či je strýko Karol už
po tej chrípke v poriadku.

Po večeri slúbil,
že ma pobaví
svojou hrou na trúbku. Mám však obavy.
Vydýcha vzduch.
Mne potom netrávi.

Ustrice mi nechutia,
trúbka tíško stoná.
Po krk mám tej cudziny,
na Vianoce som doma.
Cestou domov roľničky
zvoní v mojej hlave.
Malý výlet na vidiek
bude iste to pravé.